

tidens Sag“. Det er denne Mands Anskuelse, som jeg Ord til andet kan underskrive: „Det maa være Fremtidens Sag.“ Fordi vi nu vedtage dette Lovforslag anden Gang med de faa og smaa Forbedringer, som der nu er Løjlighed til, lægge vi ikke Arbejdet hen, men saa tage vi mod det, som er givet, som et stort og godt Afdrag paa det, vi kræve, og saa fortsætte vi Arbejdet, naar Løjlighed bydes, men vi kaste ikke de overordentlig store Goder, vi nu have naaet, over Bord for atter at give os ud paa Overvejelsernes endeløse Hav.

Dette med Hensyn til Realiteten. Jeg skal endnu kun tilføje, at det jo ikke er bestridt og selvfølgelig heller ikke kan bestrides, at det foreliggende Lovforslag indeholder en hel og fuld Opfyldelse af Grundlovens § 74, endda langt udover, hvad denne Paragraf selv kræver: Offentlighed og Mundtlighed fuldt ud og Nævninger langt udover de Rammer, Grundloven har sat. Der mangler § 71, det beklager jeg lige saavel som det ærede Medlem fra Kalundborg og andre, men det er saa det, vi have tilbage, som vi ikke opgave at arbejde for at naa, fordi vi i Øjeblikket bøje os for den Modstand, som vi ikke kunne overvinde.

Deuntzer: Det glædede mig meget at høre af den højtærede Justitsminister, at han vil være villig til at forhandle med et eventuelt Udvalg, og jeg forstod ham saaledes, at han vilde strække sig saa vidt, han kunde. Det er et Løfte, jeg straks noterer, for naar der er den gode Hensigt, kan det være, at man efterhaanden vil opdage, at skal der virkelig ske Forbedringer med det foreliggende Forslag, maa man gaa en Del videre end til at rette Trykfejl i Teksten og fejle Kommaer.

Det glædede mig endvidere at høre den højtærede Justitsminister udtale, at de Bestemmelser, der findes om Varetægtsarrestanternes Behandling, ikke ere ganske fyldestgørende. Det er en Mening, jeg ligeledes har haft, men det har ikke været muligt at komme videre. Jeg vil nu henstille til den højtærede Justitsminister, naar han mener dette, om han da ikke, da han administrativt kan gøre en hel Del, vil tage Initiativet paa dette Omraade. Der er blandt andet den Ting, der endnu finder Sted, at Varetægtsarrestanter kunne straffes med legemlig Tugtelse, hvis jeg ikke tager fejl, for visse disciplinære Forseelser. Det er afskaffet her i Loven, men det forekommer mig lidt underligt, at man, naar man finder det urigtigt, vil vente

med at gennemføre Afskaffelsen, til denne Lov træder i Kraft, hvad der i alt Fald vil vare 4—5 Aar. Hvis Bestemmelsen ikke skulde være afskaffet ved et mig ubekendt Reglement, hvad jeg ikke tror, henstiller jeg, om den ærede Minister saa ikke vil gennemgaa det nuværende Reglement. Det er vist fra 1841 og givet administrativt, og det maa altsaa ogsaa kunne forbedres administrativt.

Men naar jeg har nævnt disse Glæder, saa har jeg egentlig ogsaa nævnt de eneste Glæder, jeg har haft af det, der er sagt, og jeg vil ogsaa gerne tro, at det, der er sagt, ikke er blevet sagt for at gøre mig Glæde, men for at gøre mig Sorg. Den største Sorg, jeg havde af det, er de mærkværdige Misforstaaelser, der virkelig ere komne frem om Procesreformen. Tillad mig først at rette en Misforstaaelse, som jeg tror, at det ærede Medlem fra Viborg (Svejstrup) gjorde sig skyldig i. Jeg skulde have sagt, at Navnet Alberti skulde blive staaende paa Loven. Nej, jeg sagde, at de, som erkende, at det er en god Lov, gøre Uret, naar de tage dette fra Alberti. Jeg staaer ved endnu, at hvis man skal vedtage denne Lov, synes jeg, det er Uret mod Alberti, at han ikke skal have den Ros, at han gav en god Procesreform. Han bragte alle de mange Aars Arbejde til Ende og gennemførte den. Det er en Fortjeneste af Alberti, som jeg ikke synes, vi skulde tage fra ham.

Men mit Standpunkt er, at det *ikke* er en god Lov. Endvidere gjorde jeg opmærksom paa, at det er umuligt at faa hans Navn bort. Det er en Umulighed. Vi kunne male Navnet Thorvaldsen over paa alle de Kunstværker, han har lavet, men De faa ikke hans Navn bort alligevel. Det kunne De heller ikke her. Enhver vil sige: Det er Albertis Lov; der var en Minister; der i sin Godhed gav sig til at rette lidt paa det og lagde Navn til, men det er Alberti, der har lavet Loven, og som bærer Ansvaret.

Med det samme, jeg nævner Alberti, vil jeg tillade mig at sige et Par Ord om hans afdøde, fremragende, i alle Henseender hæderlige Fader, C. Alberti. Det er jo saaledes, at der kan anføres forskellige Vidnesbyrd, og nu skal hans drages frem. Det ærede Medlem fra Viborg sagde, at han var fornøjet med den daværende Procedure i Sø- og Handelsretten. Ja, det var vi alle den Gang. Vi ansaa den for et Mønster, fordi den Ret den Gang havde den Lykke at blive beklædt af en særlig fremragende Dommer, der selv som Rigs-